

การศึกษาการสอนโสตทักษะด้านทำนอง ในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่

น้อยทิพย์ เฉลิมแสนยากร*

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการสอนโสตทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้วิธีการสัมภาษณ์คุณครูเปียโนจำนวน 5 คน และสังเกตการณ์สอนของคุณครูเปียโนในชั้นเรียนเปียโนแบบเดี่ยวของนักเรียนวัยผู้ใหญ่อายุระหว่าง 21 – 60 ปีที่เป็นนักเรียนที่เรียนกับคุณครูที่เข้าร่วมงานวิจัย โดยผู้วิจัยนำข้อมูลผ่านการวิเคราะห์และนำเสนอผ่านการบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า คุณครูเปียโนเห็นความสำคัญและมีการสอนโสตทักษะด้านทำนองผ่านการสอดแทรกการสอนในชั้นเรียนเปียโนปกติ โดยไม่ได้มีการจัดกิจกรรมการสอนและจัดการสอนอย่างชัดเจน การเตรียมการสอนและการวางแผนการสอนจะยึดจุดประสงค์และเป้าหมายในการเรียนของนักเรียนเป็นหลัก ซึ่งเนื้อหาที่ใช้ในชั้นเรียนจะใช้เนื้อหาภายในเพลงและหนังสือแบบเรียนเป็นหลัก ด้านวิธีการสอนโสตทักษะด้านทำนอง คือ การสาธิตการเล่นทำนอง การปรับจังหวะ การร้องทำนองและการอธิบาย ควบคู่ไปกับการใช้เทคนิคการสอนเชิงจิตวิทยาและเทคนิคการสอนเพื่อพัฒนาโสตทักษะด้านทำนอง สื่อการสอนหลัก คือ หนังสือแบบเรียน

---

* นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี) สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เปียโนสำหรับผู้ใหญ่ โน้ตเพลงและเปียโน ปัญหาที่พบโดยมากเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนโดยเฉพาะปัญหาการลาเรียนและการซ้อมเปียโน จากงานวิจัยนี้ขอเสนอแนะว่า คุณครูควรมีการจัดการเรียนการสอนสอดแทรก ให้มีรูปแบบชัดเจนมากขึ้นและควรส่งเสริมให้นักเรียนเห็นความสำคัญของฝึกสอดแทรกด้านทำนองที่เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาศักยภาพทางด้านดนตรีของนักเรียน

A Study of the methods of teaching melodic aural skills in piano lessons for adult beginner

Noithip Chalermpanyakorn

This research aimed to investigate method of teaching melodic aural skills in piano lessons for adult's beginners. This research was a qualitative research by interviewing five piano teachers and observing their teaching in individual piano lessons for adults whose ages between 21 to 60 years old, and study with the teachers who participate with this research. The researcher has analysed and presented the data using explanation technique. The results showed that piano teachers gave the importance and teaching melodic aural skills by normal interactive with the teaching in piano lessons, without any teaching activities and clearly manage the lessons. The preparation of teaching and teaching plan mainly focused on purpose and goal of students. The contents used in class were mainly song content and textbook. The method of teaching melodic aural skills

---

* Post – Graduate Student, M.A. in Music Education, College of Music, Mahidol University

was demonstrating of playing melody, clapping rhythm, singing and explaining together with psychology and development teaching techniques. Instructional media was adult piano learning textbook, note and piano. Most problems found were related to students which were absent and practice problems. This research suggests that piano teacher should have clear method of teaching melodic aural skills and promote the importance of practicing melodic aural skills which are vital factors in developing student music competencies.

การศึกษาการสอนโสตทักษะด้านทำนอง ในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่

น้อยทิพย์ เฉลิมแสนยากร*

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวิจัย

เนื่องด้วยผู้วิจัยเป็นครูเปียโน จึงทำให้มีโอกาสอนเปียโนชั้นเรียนเปียโนแบบเดี่ยว ซึ่งนักเรียนหลายช่วงวัย จึงพบว่า ในสภาพการเรียนการสอนเปียโนมีปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นในชั้นเรียนเปียโน จากประสบการณ์ในการสอนของผู้วิจัย ทำให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาเพื่อบรรเทาปัญหาและแก้ข้อสงสัยที่เกิดจากปัญหาดังกล่าว สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเปียโนประกอบด้วย 2 ประเด็นหลัก คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเปียโนขั้นต้นวัยผู้ใหญ่และปัญหาการสอนโสตทักษะในชั้นเรียนเปียโน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาแรก คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเปียโนขั้นต้นวัยผู้ใหญ่ เกิดจากสภาพแวดล้อมของโรงเรียนดนตรีที่มักมุ่งเน้นพัฒนา นักเรียนเพียงกลุ่มเดียว คือ นักเรียนในวัยเด็ก โดยหลักการเรียนการสอนดนตรีต่างๆ เน้นไปที่การพัฒนาผู้เรียนวัยเด็ก จึงเป็นเหตุให้โรงเรียนดนตรี

---

* นักศึกษาปริญญาโทหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี) สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เกือบทั้งหมดเน้นจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมแก่นักเรียนในวัยเด็ก โดยเฉพาะ เช่น การสอนดนตรีสำหรับเด็กเล็ก การสอนดนตรีกลุ่มสำหรับเด็ก เป็นต้น ไม่เพียงแต่หลักสูตรเท่านั้น สื่อการเรียนการสอนและครูดนตรี ก็ถูกออกแบบและถูกจัดเตรียมเพื่อสอนนักเรียนในช่วงวัยเด็กเป็นส่วนใหญ่ โดยสาเหตุที่ทำให้โรงเรียนดนตรีต่างๆ สนใจและมุ่งพัฒนานักเรียนในวัยเด็ก เพราะ นักเรียนในวัยเด็กมีจำนวนมากและถือได้ว่าเป็นนักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนดนตรีต่างๆ สาเหตุที่นักเรียนในวัยเด็กมีจำนวนมากและมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนั้น เป็นผลมาจากที่ผู้ปกครองในปัจจุบันเล็งเห็นความสำคัญในการเรียนดนตรี อันเป็นผลมาจากปัจจัยทางสังคมที่ส่งผลให้ผู้ปกครองคำนึงถึง “ความสามารถพิเศษ” เนื่องจากสังคมไทยในปัจจุบันไม่ต้องการเพียงแค่นักเรียนที่มีความรู้เท่านั้น แต่ต้องการบุคคลที่มีศักยภาพและความสามารถพิเศษด้านอื่นๆ ด้วย ดังนั้นผู้ปกครองจึงส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีเพื่อเสริมสร้างความสามารถพิเศษ และเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านอื่นๆ ด้วย นอกจากนี้ยังมีผลของงานวิจัยที่ออกมาสนับสนุนให้ผู้คนตระหนักถึงประโยชน์ของการเรียนดนตรีที่มีต่อเด็ก โดยรายงานว่าการเรียนดนตรีสามารถพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของเด็กได้หลายรูปแบบ เช่น เพิ่มสมาธิในการเรียนผ่อนคลายความเครียด เป็นต้น ดังเช่นงานวิจัยเรื่อง ดนตรีช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็ก ซึ่งมีรายละเอียดว่า องค์ประกอบหลักในการอ่าน คือ เสียงของตัวอักษรและสัญลักษณ์ต่างๆ ดนตรีก็เป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับเสียง จึงถูกนำมาเป็นกลไกหนึ่งที่จะช่วยจัดการและเตรียมความพร้อมในเรื่องเสียงของตัวอักษร ดนตรีจะทำให้เด็กสนใจในเสียงเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลไปสู่การพัฒนาความสามารถในการอ่านนั่นเอง (Laidman, 2014) หากแท้จริงแล้วสิ่งที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเรียนดนตรีตั้งแต่ยังเล็กนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Kodály (1974) และ Waterhouse (2002) ซึ่งทั้งสองได้มีแนวคิดที่คล้ายคลึงกัน คือ การเรียน

ดนตรีควรจะเริ่มเรียนให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นวัยเด็กจึงเป็นวัยที่เหมาะสมอย่างยิ่งที่จะเริ่มเรียนดนตรี แต่ไม่ได้หมายความว่า นักเรียนในช่วงวัยอื่นๆ จะไม่เหมาะสมที่จะเริ่มเรียนดนตรี หรือไม่สามารถเรียนดนตรีในช่วงวัยอื่นได้ ดนตรีสามารถเริ่มเรียนได้ทุกช่วงวัย เพียงแต่การเริ่มต้นเรียนให้เร็วที่สุดก็จะเพิ่มโอกาสและระยะเวลาในการเรียนรู้นั่นเอง

จากสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการมุ่งเน้นพัฒนานักเรียนในวัยเด็กของโรงเรียนดนตรี เป็นเหตุให้ผู้เรียนในวัยอื่นได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีจำนวนน้อยและถือได้ว่าเป็นนักเรียนส่วนน้อยภายในโรงเรียนดนตรี คือ นักเรียนเปียโนชั้นต้นวัยผู้ใหญ่ ที่มักจะถูกมองข้าม เพราะครูเปียโนมักคุ้นชินที่จะสอนนักเรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่ในระดับชั้นกลางหรือชั้นสูงไปแล้ว จึงยากมากที่จะสอนนักเรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่ในระดับชั้นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bowles (2010) และ วิภาสิณี เมาลานนท์ (2555) ที่สำรวจความต้องการของผู้ใหญ่ในการเรียนดนตรี ผลของงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้ใหญ่ก็มีความต้องการในการเรียนดนตรี เช่นเดียวกันกับนักเรียนในวัยอื่น จึงพบว่า นักเรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ นักเรียนเปียโน สำหรับจุดเด่นของผู้เรียนในวัยดังกล่าว มีจุดประสงค์ในการเรียนแตกต่างกันไป ซึ่งทำให้ยากต่อการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนวัยนี้ งานวิจัยดังกล่าวได้รายงานถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในวัยผู้ใหญ่ อันเป็นผลกระทบจากการมุ่งเน้นพัฒนานักเรียนในวัยเด็กของโรงเรียนดนตรีอีกด้วย จึงสามารถสรุปปัญหาในการเรียนการสอนดนตรีสำหรับผู้ใหญ่ (วิภาสิณี เมาลานนท์, 2555; Bowles, 2010) ดังนี้

1. ขาดหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการและรองรับการเรียนการสอนสำหรับผู้ใหญ่
2. ขาดแนวทางที่ชัดเจนในการเรียนและการสอนให้กับนักเรียนในวัยผู้ใหญ่

3. ขาดบุคลากรที่เหมาะสมในการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน
ในวัยผู้ใหญ่

4. ขาดสื่อการเรียนการสอนสำหรับผู้ใหญ่โดยเฉพาะ

สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็โนในวัยผู้ใหญ่ เป็นปัญหาสำคัญที่เปรียบเสมือนช่องว่างทางการศึกษาที่สมควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ซึ่งนักเรียนเป็โนขั้นต้นในวัยผู้ใหญ่สมควรจะได้รับความสำคัญ และการวางรากฐานการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปแบบเท่าเทียมกับนักเรียนเป็โนในวัยอื่น ไม่เพียงเท่านั้นเมื่อไม่นานมานี้สังคมโลกได้เปลี่ยนแปลงไป จากงานวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงจำนวนประชากรที่เปลี่ยนแปลง ดังเช่นงานวิจัยของปัทมา ว่าพัฒนวงศ์ และปราโมทย์ ประสาทกุล (2548) ได้ระบุถึงการเพิ่มขึ้นของประชากรในวัยผู้ใหญ่และวัยสูงอายุ จากการสำรวจพบว่า ในอนาคตจำนวนประชากรไทยจะลดจำนวนลง สืบเนื่องจากภาวะเจริญพันธุ์ที่ต่ำลงและคนไทยมีชีวิตยืนยาวขึ้น ดังนั้น ในลักษณะเช่นนี้ทำให้โครงสร้างอายุของประชากรเปลี่ยนแปลงไปอย่างชัดเจน หากพิจารณาที่จำนวนประชากรเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปีจะลดจำนวนลงอย่างเห็นได้ชัด จำนวนผู้ใหญ่ชั้บเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นวัยผู้ใหญ่จึงเป็นอีกวัยที่น่าสนใจ และมีแนวโน้มว่า จำนวนนักเรียนวัยผู้ใหญ่ที่จะเรียนดนตรีมีเพิ่มขึ้นเทียบเท่ากับจำนวนนักเรียนในวัยเด็ก จากงานวิจัยข้างต้นก็เป็นการสนับสนุนได้อย่างชัดเจนถึงความจำเป็นในการที่จะต้องเร่งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็โนขั้นต้นวัยผู้ใหญ่ เพื่อตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะเน้นศึกษาโดยเจาะลึกไปที่หัวข้อ การสอนเป็โนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น

ในประเด็นปัญหาที่สอง ซึ่งก็คือ ปัญหาการสอนสอดแทรกขณะในชั้นเรียนเป็โน แท้จริงแล้วปัญหาการสอนสอดแทรกขณะนั้นไม่ได้เกิดขึ้นแต่เฉพาะในชั้นเรียนเป็โนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ จากงานวิจัยของจุฑารัตน์ มณีวัลย์

(2551) และDongbo (2015) แสดงให้เห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีแบบเดี่ยวของเครื่องดนตรีทุกประเภท อีกทั้งยังเกิดขึ้นกับชั้นเรียนทุกระดับชั้น เพราะปกติแล้ว การเรียนการสอนเปียโนสำหรับผู้ใหญ่ หรือการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีนั้น การอ่านโน้ต และการเล่นหรือการปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญที่ครูให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น เพราะ ความต้องการหลักของนักเรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่ คือ อ่านโน้ตได้ และเล่นเครื่องดนตรีที่เรียนได้ (ชมพูนุช ศิววัฒนาวงศ์, 2558) ดังนั้นปัญหาการสอนโสตทักษะในชั้นเรียนสำหรับผู้ใหญ่และชั้นเรียนเปียโนในระดับอื่น จึงมีสาเหตุมาจาก ครูเปียโนที่สอนนักเรียนในรูปแบบเดี่ยว มักจะเน้นที่ การปฏิบัติและการอ่านโน้ตให้ได้เป็นส่วนใหญ่ รวมไปถึงสื่อการสอนที่เน้น การอ่านโน้ตและการปฏิบัติเครื่องดนตรีมากกว่าทักษะอื่นๆ แท้จริงแล้ว การเรียนการสอนเปียโนควรสอดแทรกทักษะดนตรีทุกด้านไปพร้อมๆ กัน อย่างเป็นระบบ คือ การอ่านและเขียน การฟัง การร้อง การปฏิบัติเครื่องดนตรี การคิดสร้างสรรค์ และการเคลื่อนไหว ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนการสอนดนตรี ประสบความสำเร็จ สำหรับทักษะด้านการฟัง

เป็นทักษะที่ครูผู้สอนมักจะขาดความสนใจ และไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญ เมื่อไม่ได้มีการสอนก็ทำให้ครูเองขาดประสบการณ์และความชำนาญในการสอนโสตทักษะ จึงพบว่าแทบจะไม่มีการฝึกและการพัฒนาโสตทักษะในชั้นเรียนเปียโน โดยมากครูเปียโนจะฝึกโสตทักษะก็ต่อเมื่อนักเรียนมีความต้องการที่จะสอบเลื่อนระดับในการสอบเปียโน ซึ่งการพัฒนาโสตทักษะในลักษณะดังกล่าวไม่ได้กระทำอย่างต่อเนื่อง นักเรียนไม่ได้ฝึกและพัฒนาโสตทักษะอย่างต่อเนื่อง นักเรียนก็จะประสบปัญหาในการพัฒนาทักษะดนตรีด้านอื่นๆ และเพิ่มความยากลำบากในการเรียนชั้นสูงต่อไป

จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสอนโสตทักษะ ทำให้ทราบถึงประเด็นหัวข้อหลักที่ใช้ทำการสอนโสตทักษะอันประกอบ

ไปด้วย 2 ส่วนสำคัญ ได้แก่ ระดับเสียง (Pitch) และจังหวะ (Rhythm) (มนสิการ พร้อมสุขกุล, 2556) สำหรับประเภทของไสตท์ทักซ์ที่จะสามารถครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดในการสอนไสตท์ทักซ์ คือ ไสตท์ทักซ์ด้านทำนอง เพราะหากสังเกตแล้ว ทำนอง (Melody) มีส่วนประกอบหลัก ได้แก่ จังหวะ และระดับเสียง ซึ่งส่วนประกอบทั้งสองไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ไม่เพียงแต่จังหวะและระดับเสียง การสอนไสตท์ทักซ์ด้านทำนองยังสามารถสอดแทรกรายละเอียดเรื่อง ชั้นคู่ (Intervals) คอร์ด (Chord) ระดับเสียง ดังเบา (Dynamic) ระดับความช้าเร็ว (Tempo) (ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2551) ทำนองไม่เพียงแต่ใช้เพื่อการสอนไสตท์ทักซ์เท่านั้น หากแต่ทำนองยังมีความสำคัญเพื่อการวัดและประเมินผลไสตท์ทักซ์ (Ear training) ไม่ว่าจะเป็นการฟังและเขียนตามเสียงทำนองที่ได้ยิน (Dictation) การร้องหรือเล่นทำนองตอบกลับทำนองที่ได้ยิน (Echo) เป็นต้น ถึงแม้ว่าการสอนไสตท์ทักซ์ด้านทำนองมีความสำคัญมาก แต่ก็ถูกละเลยที่จะสอนในชั้นเรียนเปียโนในระดับต่างๆ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนไสตท์ทักซ์ทั่วไป (จากรุวรรณ สุริยวรรณ, 2549; จุฑารัตน์ มณีวัลย์, 2551; สมชาย อมะรักษ์, 2529) จึงทำให้ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการสอนทักษะการฟังหรือไสตท์ทักซ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านทำนองเป็นสิ่งสำคัญที่ควรได้รับการศึกษาและแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพื่อทำยที่สุดแล้วคุณครูจะได้มีแนวทางในการสอนไสตท์ทักซ์ด้านทำนองให้แก่นักเรียน

ดังนั้นจากปัญหาหลักที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนเปียโนขั้นต้นวัยผู้ใหญ่ และปัญหาการสอนไสตท์ทักซ์ในชั้นเรียนเปียโนอันเกิดจากขาดการสนใจและการขาดการเห็นความสำคัญในการสอนไสตท์ทักซ์ด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโน ปัญหาทั้งสองเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อผู้เรียน ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญและควรเร่งแก้ไข และควรเร่งมือที่จะทำการศึกษาเพื่อวางแนวทางและกระตุ้นให้ครูผู้สอนสนใจและใส่ใจในปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

เปียโน จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาการสอนเปียโนสำหรับผู้ใหญ่ ซึ่งในประเทศไทยยังขาดงานวิจัยและการวางแผนทางการสอนเปียโนสำหรับผู้ใหญ่อย่างเป็นระบบให้แก่ครูผู้สอนดังที่กล่าวมาก่อนหน้านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนโสตทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ถึงแม้จะมีงานวิจัยของจุฬารัตน์ มณีวัลย์ (2551) ที่ทำการศึกษาวิธีการสอนโสตทักษะด้านทำนองแล้ว แต่งานวิจัยดังกล่าวได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนในวัยเด็กเท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเน้นทำการศึกษาในเชิงลึกในหัวข้อการสอนโสตทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนสำหรับผู้ใหญ่ ภายใต้หัวข้องานวิจัย การศึกษาการสอนโสตทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ โดยงานวิจัยนี้จะเป็นงานวิจัยในเชิงคุณภาพ ในการศึกษาในรูปแบบกรณีศึกษา สำหรับโรงเรียนดนตรีเอกชนที่ของคุณครูที่ทำการศึกษา ได้แก่ โครงการการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไป วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล สาขา สยามพารากอน และสาขาซีคอนสแควร์ ซึ่งเป็นโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนภายใต้การรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า โรงเรียนดนตรีเอกชนโดยเน้นการสอนจากครูดนตรีที่มีคุณภาพและเปิดกว้างสำหรับผู้เรียนทุกเพศทุกวัย เพื่อท้ายที่สุดแล้วจะได้บรรลุจุดประสงค์หลักของงานวิจัยที่จะศึกษาและรวบรวมการสอนโสตทักษะด้านทำนองได้อย่างมีรูปแบบและมีประสิทธิภาพสำหรับการเรียนการสอนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ ให้เกิดเป็นประโยชน์กับครูสอนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ นอกจากนั้นยังเป็นการรวบรวมปัญหาและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอนโสตทักษะด้านทำนองที่สามารถช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาที่กำลังประสบในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ นอกจากนั้นงานวิจัยนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้ครูดนตรีเล็งเห็นถึงความสำคัญในการสอนโสตทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูสอนเปียโนเกี่ยวกับความสำคัญในการสอนโสตทักษะ ที่ส่งผลในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่
2. เพื่อศึกษาวิธีการสอน เทคนิคการสอน การเตรียมการสอน กิจกรรมการสอนดนตรี สื่อการสอนและการวัดและประเมินผลในการสอนโสตทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและการแก้ไขปัญหาในการสอนโสตทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่

ระเบียบวิธีวิจัย

สำหรับงานวิจัยในหัวข้อ การศึกษาแนวทางการสอนโสตทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่นั้น เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ในรูปแบบของกรณีศึกษา (Case study) โดยทำการศึกษากรณี การสอนโสตทักษะด้านทำนองของครูเปียโนในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ มีวัตถุประสงค์ของงานวิจัย คือ การศึกษาการสอนโสตทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ของครูเปียโนเป็นสำคัญ เพื่อให้ได้แนวทางการสอนในเชิงลึกเฉพาะกลุ่มสำหรับนักเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลงานวิจัยจะทำการเก็บข้อมูลโดยเก็บข้อมูลผ่าน 2 วิธีการ คือ การสัมภาษณ์และสังเกตการสอน

การสัมภาษณ์ครูผู้สอน จะสัมภาษณ์จำนวน 1-2 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างซึ่งเป็นการสัมภาษณ์โดยมี

การเตรียมข้อคำถามมาก่อนล่วงหน้าอาจอยู่ในรูปแบบของแบบสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างนั้นจะมีความยืดหยุ่นในการถาม อาจจะมีข้อคำถามเพิ่มเติมได้จากข้อคำถามที่เตรียมมา

การสังเกตการสอน จะสังเกตการณ์จำนวน 8 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ในกรณีที่นักเรียนลาหยุดหรือมีเหตุให้ต้องหยุดการเรียนการสอนในระหว่างเก็บข้อมูลผู้วิจัยจะระงับการลา การขาดเรียนของนักเรียนตามจริง นับตั้งแต่วันแรกของการเก็บข้อมูล หากเกิดกรณีดังกล่าวระยะเวลาของการเก็บข้อมูลในการสังเกตการสอนไม่ควรต่ำกว่า 6 ครั้ง การสังเกตการณ์เป็นการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมอย่างยืดหยุ่นโดยเป็นการสังเกตการสอนของครูผู้สอนและสังเกตพฤติกรรมการสอนตอบสนองของนักเรียนที่มีต่อการสอนในชั้นเรียน การสังเกตการณ์สอนในลักษณะดังกล่าว เป็นการสังเกตการณ์โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมโดยทำเพียงแค่สังเกตและจดบันทึกข้อมูลในสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยมีระยะเวลาที่จำกัด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในงานวิจัยนี้ สามารถจำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ คือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากการสังเกตการสอน ซึ่งประกอบไปด้วยแบบสัมภาษณ์ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนสอดแทรกขณะด้านทำนองของครูผู้สอนในชั้นเรียนเป็โนชั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ และแบบสังเกตพฤติกรรม การตอบสนองของนักเรียนต่อการสอนสอดแทรกขณะด้านทำนองของครูผู้สอนในชั้นเรียนเป็โนชั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะจัดทำตามหลักกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล 6 ประการ อันได้แก่ การถอดการสัมภาษณ์และสังเกตการสอน การจัดกลุ่มเรียบเรียงข้อมูล การถอดรหัสของข้อมูล การกำหนดออกมาเป็นใจความสำคัญ

หรือหัวข้อสำคัญ อธิบายรายละเอียดวิเคราะห์เพิ่มเติมในหัวข้อสำคัญต่างๆ ที่กำหนดขึ้น และการนำเสนอข้อมูลผ่านการเขียนบรรยาย (Creswell, 2014; Miles & Huberman, 1994)

ผลงานวิจัย

ผลการศึกษาคำสอนโศตทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้น สำหรับผู้ใหญ่ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลและรายละเอียดเบื้องต้นของคุณครูเปียโนและนักเรียนเปียโน

จากการศึกษาพบว่า คุณครูเปียโนที่ทำการสอนนักเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ เป็นเพศชาย 3 คน และเพศหญิง 2 คน โดยคุณครูเปียโนมีอายุระหว่าง 24 - 56 ปี โดยคุณครูทุกท่านจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีทางด้านดนตรีโดยตรง สำหรับระดับการศึกษาสูงสุดของคุณครูเปียโน คือ การศึกษาในระดับปริญญาโท โดยทุกคนเคยมีประสบการณ์ในการแสดงดนตรีและเข้าร่วมกิจกรรมดนตรี

สำหรับด้านประสบการณ์การสอนพบว่า คุณครูเปียโนมีประสบการณ์การสอนระหว่าง 8 - 19 ปี ซึ่งรับผิดชอบนักเรียนในทุกช่วงวัยและในทุกระดับการเรียน โดยคุณครูทุกท่านมีประสบการณ์ในการส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมดนตรี โดยเฉพาะการแสดงเดี่ยวเปียโน นอกจากนี้ยังมีคุณครูที่มีการส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันและการสอบวัดระดับเปียโนจากสถาบันชั้นนำต่างๆ

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักเรียนพบว่า นักเรียนเปียโนมีอายุระหว่าง 21 - 60 ปี นักเรียนส่วนมากเป็นชาวไทย มีนักเรียนต่างชาติเพียง 1 คน ซึ่งสามารถสื่อสารภาษาไทยได้เป็นอย่างดี โดยมากนักเรียนเปียโน

ที่ทำการศึกษามีไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนดนตรีหรือการเรียนเปียโนมาก่อน มีนักเรียนบางส่วนเท่านั้นที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนเปียโนมาก่อน

ด้านจุดประสงค์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีจุดประสงค์ในการเรียน 3 ประเภท คือ การเรียนเพื่อให้สามารถเล่นเปียโนได้และเล่นเพลงต่างๆ ได้ การเรียนเพื่อเก็บหน่วยกิตสำหรับรายวิชาปฏิบัติดนตรีโท และการเรียนเพื่อนำความรู้ที่ได้นำไปปรับใช้สำหรับการสอนนักเรียนเปียโนของตนเอง

2. การสอนสอดทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่

ด้านการเตรียมการสอน การวางแผนการสอนและเนื้อหาที่ใช้ในการสอน จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า คุณครูทุกท่านมีการเตรียมการสอนและวางแผนการสอนทุกชั้นเรียน โดยไม่ได้มีกรอบที่กักในแบบของเอกสาร แต่จะเป็นการกำหนดจากความคิดและการวางแผนล่วงหน้า ประกอบกับการจัดบันทึกการสอนสั้นๆ ทุกชั้นเรียนในรูปแบบบันทึกการสอนที่ทางโรงเรียนจัดทำและโน้ตเพลงของนักเรียนในรูปแบบของการจดการบ้าน ซึ่งวิธีในการเตรียมการสอนและวางแผนการสอน คือ การเตรียมการสอนและวางแผนการสอนสำหรับนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยยึดจุดประสงค์และเป้าหมายทางการเรียนของนักเรียนเป็นหลัก ทำให้การเตรียมการสอนและวางแผนการสอนให้กับนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน

ด้านเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนในการสอนสอดทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียโนสำหรับผู้ใหญ่ คุณครูใช้หนังสือแบบเรียนเปียโนสำหรับผู้ใหญ่และบทเพลงต่างๆ ที่นักเรียนเรียนเป็นตัวกำหนดในการวางขอบเขตเนื้อหา จากการศึกษาค้นคว้า เนื้อหาสอดทักษะด้านทำนองที่คุณครู

เปียโนทุกท่านได้ทำการสอน คือ เนื้อหาด้านระดับเสียง เนื้อหาด้านจังหวะ เนื้อหาด้านขั้นคู่ เนื้อหาด้านคอร์ด เนื้อหาด้านความดังเบาของทำนองและ เนื้อหาความซ้ำเร็วของทำนอง ซึ่งเนื้อหาดังกล่าวมีความเหมาะสมกับระดับ ความสามารถของนักเรียนและตรงกับจุดประสงค์ทางการเรียนของนักเรียน เปียโน

วิธีการสอนโสตทักษะด้านทำนอง จากการศึกษา พบว่า มีการสอน โสตทักษะด้านทำนองใน 2 ลักษณะ คือ การสอนโสตทักษะด้านทำนอง โดยสอดแทรกในการสอนปกติและการสอนโสตทักษะด้านทำนองโดยแยก เวลาการสอนอย่างชัดเจน ทั้งนี้มีจุดประสงค์ในการสอนเพื่อสอนเนื้อหาใหม่ และเพื่อแก้ปัญหาในการเล่นเพลงต่างๆ สำหรับหลักวิธีการสอนในโสตทักษะ ด้านทำนองจะมีการสอนจากง่ายไปยาก โดยสามารถจำแนกประเภทการสอน ได้เป็น 2 ประเภท คือ วิธีการสอนเชิงปฏิบัติและวิธีการสอนเชิงทฤษฎี สำหรับ วิธีการสอนโสตทักษะด้านทำนองเชิงปฏิบัติประกอบไปด้วย การสาธิต การเล่นทำนอง การปรบจังหวะและการร้องทำนอง โดยให้เน้นให้นักเรียนฟัง เลียนแบบและปฏิบัติด้วยตนเอง ในขณะที่การสอนโสตทักษะในเชิงทฤษฎี จะใช้วิธีการสอนโดยการอธิบายเป็นหลัก เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการสอนในเชิงทฤษฎีไปประยุกต์ใช้กับความสามารถที่ได้จากสอนในเชิงปฏิบัติ ทำยที่สุดแล้วนักเรียนมีการพัฒนาการ ด้านโสตทักษะด้วยความเข้าใจและสามารถนำโสตทักษะไปประยุกต์ในการ เล่นเปียโนได้จริง

เทคนิคการสอนจากการศึกษาพบว่า เทคนิคการสอนที่คุณครู เปียโนใช้ประกอบไปด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ เทคนิคทางด้านจิตวิทยาและ เทคนิคทางด้านการสอนโสตทักษะด้านทำนอง สำหรับเทคนิคด้านจิตวิทยา คือ การให้กำลังใจนักเรียน การสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่นักเรียน การให้คำแนะนำในเชิงบวก การแสดงออกทางร่างกายในเชิงบวก การสร้าง

ความสัมพันธ์อันดีระหว่างคุณครูและนักเรียน การมีความมั่นใจในความสามารถและศักยภาพในการสอนของตนเอง การวางตัวของคุณครูระหว่างคุณครูและนักเรียนต่างเพศ และการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนในเชิงบวก และเทคนิคการสอนสอดแทรกชะงัดด้านทำนอง คุณครูจะเน้นไปที่การซ่อมของนักเรียนเป็นหลัก โดยคุณครูจะทำการสรุปขั้นตอนวิธีการซ่อมและให้คำแนะนำในการซ่อมแก่นักเรียนในทุกสัปดาห์โดยเฉพาะการซ่อมร่วมกับเครื่องกำกับจังหวะ นอกจากนี้คุณครูยังได้สอนเทคนิคในการฟังคอร์ดให้กับนักเรียน

ด้านกิจกรรมการสอน คุณครูเป็ยโนส่วนมากไม่ได้มีการจัดกิจกรรมการสอนสำหรับการสอนสอดแทรกชะงัดด้านทำนอง เพราะ เวลาการสอนที่มีจำกัดทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมการสอนเพิ่มเติมได้ แต่ในขณะที่คุณครูบางท่านที่มีการแยกการสอนสอดแทรกชะงัดด้านทำนองในชั้นเรียนเป็ยโนออกจากการเรียนเป็ยโนปกติจึงมีการจัดกิจกรรมการสอนขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมการสอนเรื่องคอร์ดและกิจกรรมการวิเคราะห์ทำนองเพลงจากการฟังและกิจกรรมที่ส่งเสริมการซ่อมของนักเรียน

สื่อการเรียนการสอนหลัก คือ หนังสือแบบเรียนเป็ยโนสำหรับผู้ใหญ่ โน้ตเพลง เป็ยโนและสื่อการเรียนการสอนเพิ่มเติม ได้แก่ โทรด์ฟท์มือถือ เทปเบลต เครื่องคอมพิวเตอร์ เพลงต่างๆและยูทูปแชนแนล

ด้านการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน คุณครูเป็ยโนไม่ได้มีการประเมินผลจากการสอบอย่างเป็นทางการแต่จะใช้การประเมินผ่านการสังเกตการณ์เป็นหลักรวม 3 รูปแบบ คือ การประเมินผลก่อนเรียน การประเมินผลระหว่างเรียน และการประเมินผลหลังเรียน เพื่อดูถึงพัฒนาการของนักเรียนในแต่ละชั้นเรียน

3. ความคิดเห็นของครูเปียนที่มีต่อความสำคัญของการสอน โสตทักษะด้านทำนองที่มีผลต่อการเรียนดนตรีในชั้นเรียนเปียนขั้นต้น สำหรับผู้ใหญ่

จากการศึกษาความเห็นของคุณครูเปียนที่มีต่อความสำคัญของการสอน โสตทักษะด้านทำนองที่มีผลต่อการเรียนดนตรีในชั้นเรียนเปียนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ พบว่า คุณครูเห็นความสำคัญของการสอน โสตทักษะด้านทำนองและคุณครูมีความกังวลเป็นอย่างมากหากนักเรียนไม่ได้รับการฝึก โสตทักษะด้านทำนอง โดยคุณครูให้ความเห็นว่า ควรมีการสอน โสตทักษะด้านทำนองให้กับนักเรียนเปียนวัยผู้ใหญ่ เพราะการสอน โสตทักษะด้านทำนองสามารถพัฒนาทักษะทางดนตรีของนักเรียนได้ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถนำทักษะด้านนี้ไปประยุกต์ใช้ในการเล่นเปียนเพื่อให้เกิดการเล่นเปียนด้วยความเข้าใจและถ่ายทอดอารมณ์และทำนองเพลงได้ไพเราะมากยิ่งขึ้น โดยคุณครูเปียนเสนอแนะการจัดการสอน โสตทักษะด้านทำนองเป็น 2 รูปแบบ คือ การสอน โสตทักษะด้านทำนองในชั้นเรียนเปียนและการสอน โสตทักษะโดยการแยกเป็นวิชา โสตทักษะด้านทำนองโดยเฉพาะ ทั้งนี้คุณครูยังได้มีความกังวลหากนักเรียนไม่ได้รับการฝึก โสตทักษะด้านทำนอง

4. ปัญหาและข้อจำกัดที่เกิดขึ้นในการสอน โสตทักษะในชั้นเรียนเปียนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ รวมไปถึงแนวทางในการแก้ไขกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาในการสอน โสตทักษะในชั้นเรียนเปียนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ ประกอบไปด้วย ปัญหาที่เกิดขึ้นกับคุณครูเปียน ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเปียนและ ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับคุณครู คือ การออกคำสั่งที่ไม่ชัดเจนและความอดทนต่อนักเรียนในวัยผู้ใหญ่ โดยวิธีแก้ไขปัญหาปัญหาในการออกคำสั่งไม่ชัดเจน คือ การยอมรับความผิดพลาดในการออกคำสั่งและออกคำสั่งให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และวิธีการแก้ไขปัญหาสำหรับความอดทนต่อนักเรียนในวัยผู้ใหญ่ คือ คุณครูจะพูดคุยกับนักเรียนด้วยหลักเหตุผล ไม่กระทำการหรืออาการที่แสดงออกในเชิงลบ

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่เป็นปัญหามาก คือ ปัญหาการลาเรียนและการข้อมเปียโน สำหรับปัญหาการลาเรียนพบว่านักเรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่มักจะลาเรียนบ่อยจึงทำให้นักเรียนขาดความต่อเนื่องในการเรียน คุณครูจึงมีวิธีการแก้ไข โดยการพูดคุยกับนักเรียนด้วยความเข้าใจและการให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนและยังมีการนัดเรียนชดเชยให้แก่ นักเรียน สำหรับปัญหาการข้อมเปียโนพบว่า นักเรียนเปียโนมักจะไม่มีความสามารถในการข้อมเปียโนทำให้พัฒนาการของนักเรียนเป็นได้ช้า คุณครูจึงแนะนำวิธีการข้อมที่ใช้ระยะเวลาในการข้อมสั้นๆโดยละเอียดและมีการจดบันทึกวิธีการข้อมหรือการบันทึกเสียงทำนองให้นักเรียนกลับไปข้อมด้วยตนเอง นอกจากนั้นคุณครูจะใช้การอธิบายด้วยเหตุผลถึงความสำคัญของการข้อมเปียโน

จากการศึกษาไม่พบว่ามีปัญหาที่เกิดขึ้นจากสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน เนื่องจากโรงเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบครัน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรี แสงสว่าง เครื่องปรับอากาศ โดยห้องเรียนมีการเก็บเสียงที่ดีทำให้ไม่มีปัญหาเสียงรบกวนจากห้องเรียนอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

1. คุณครูควรมีการสอดแทรกการสอนไวยากรณ์ด้านทำนองในทุกครั้ง เพื่อที่นักเรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่จะได้รับการฝึกไวยากรณ์ด้านทำนอง จนเกิดพัฒนาการของทักษะด้านนี้
2. คุณครูควรทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการฝึกไวยากรณ์ด้านทำนอง โดยการอธิบายถึงความสำคัญและประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการฝึกไวยากรณ์ด้านทำนอง
3. คุณครูควรสอนเนื้อหาไวยากรณ์ด้านทำนองให้ครบทุกด้าน เพื่อที่นักเรียนในวัยผู้ใหญ่จะมีพื้นฐานของทักษะทางทำนองอย่างครบถ้วนและไม่เกิดปัญหาในภายหลัง

ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยต่อไป

1. ควรมีการทำงานวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการสอนไวยากรณ์ด้านอื่นๆ ในการเรียนการสอนเปียโนขั้นต้นสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อให้คุณครูเปียโนทราบถึงวิธีการสอนไวยากรณ์ในด้านอื่นๆเพิ่มเติมและสามารถนำวิธีการเหล่านั้นไปปรับใช้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ควรมีการทำงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์ด้านทำนองในเครื่องดนตรีต่างๆ สำหรับนักเรียนในวัยผู้ใหญ่
3. ควรมีการทำงานวิจัยในการออกแบบหลักสูตรเปียโนสำหรับนักเรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อที่นักเรียนในวัยผู้ใหญ่จะได้รับการเรียนเปียโนอย่างเป็นระบบและเป็นแนวทางการสอนให้กับคุณครูเปียโน
4. ควรมีการทำงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในวัยผู้ใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลาเรียนและการซ้อม เพื่อที่คุณครูเปียโนจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จารุวรรณ สุริยวรรณ. (2549). **แนวทางการสอนดนตรี**. กรุงเทพมหานคร : ทริปเพิ้ลกรุ๊ป.
- จุฑารัตน์ มณีวัลย์. (2551). **การสอนสอดแทรกทางด้านทำนองในหลักสูตรเปียโน ระดับชั้นต้นของสำนักพิมพ์อัลเฟรด**. ปรินญาศิลปศาสตร์บัณฑิต (ดนตรี) มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชมพูนุช ศิลวัฒน์วงศ์. (2558). **ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ กรณีศึกษาสถาบันดนตรี เคพีเอ็น**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต(ดนตรี) สาขาคณะตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, กรุงเทพมหานคร.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ.(2551). **ทฤษฎีดนตรี** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ.(2551). **สังคีตลักษณ์และการวิเคราะห์** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกศกะรัต.
- ปัทมา ว่าพัฒน์วงศ์, และปราโมทย์ ประสาทกุล. (2548). **ประชากรไทยในอนาคต**. มหาวิทยาลัยมหิดล. เว็บไซต์<http://www.ipsr.mahidol.ac.th/IPSR/AnnualConference/Conference/Article/Download/Article02.pdf>
- มนสิการ พร้อมสุขกุล. (2556). **การรับรู้ด้านระดับเสียง (Absolute Pitch) ของนิสิตสาขาวิชาดนตรีตะวันตก เครื่องดนตรีเอกเปียโน มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา**. **วารสารวิชาการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**.
- วิภาสินี เมฆาลานนท์. (2555). **ศึกษาแนวทางการตลาดและการดำเนินธุรกิจโรงเรียนดนตรีสำหรับผู้สูงอายุ**. วิทยานิพนธ์ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคีตวิจัยและพัฒนา คณะดุริยางค มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.
- สมชาย อมระรักษ์. (2529). **ทฤษฎีสากลเบื้องต้น**. กาญจนบุรี: สหวิทยาลัยทวารวดี กาญจนบุรี.
- Bowles, C. L. (2010). **Teacher of Adult Music Learner: An Assessment of Characteristics and Instructional Practices, Preparation, and Needs. Applications of Research in Music Education**, 87551233, May, Vol. 28, Issue 2.
- Creswell, J. W. (2014). *Qualitative Inquiry and Research Design: Choosing Among Five Traditions*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Dongbo, L. (2015). **Research on Interpenetration between Solfeggio and Ear Training and Music Aesthetic Psychology Based on Aesthetics**. International Conference on Education Technology and Economic Management (ICETEM 2015).Fujian Vocational College of Art, Fuzhou, 350100, China

- Kodály, Z. (1974). **The Selected Writings of Zoltán Kodály**. London: Boosey & Hawkes.
- Laidman, J. (2014). Music helps kids read. **Scientific American Mind**. May/June 2014, Vol. 25 Issue 3, p16-16. 2/3p.
- Mile, M. B., & Huberman, A. M. (1994). Qualitative Data Analysis. In **An Expanded Sourcebook** (2 ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Waterhouse, C. (2002). Music Education in the Early Years. **EYE Magazine**. February 2002.